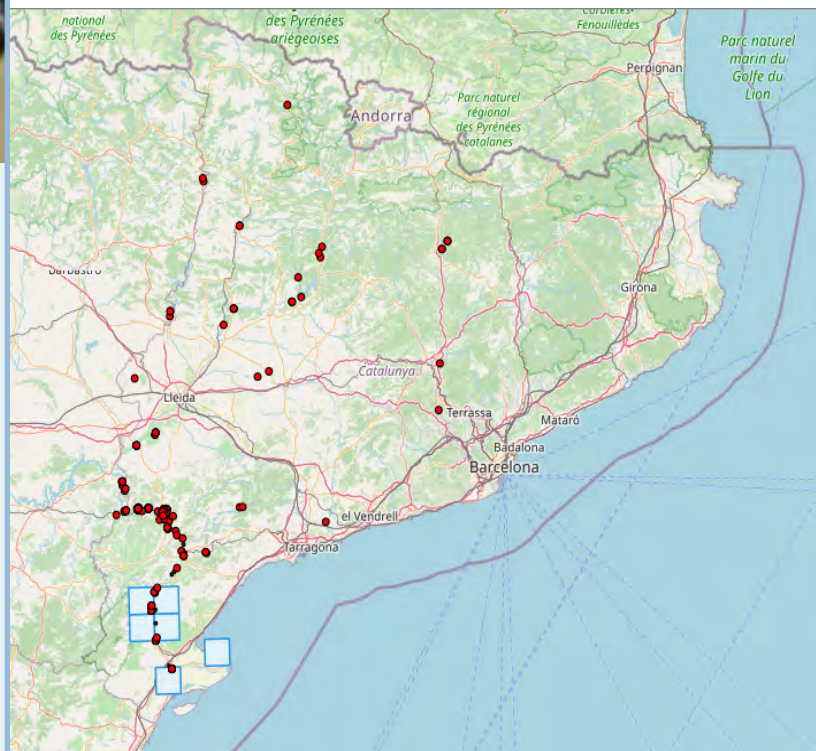

INVERTEBRATS AQUÀTICS

Distribució

LOCALITATS TOTALS

704

Musculo zebrat *Dreissena polymorpha* (Pallas, 1771)

Regió nativa: **Europa i Àsia**

Vies d'entrada: **Vaixells (fouling), aigües de llast i pesca esportiva**

Descripció

Mol·lusc bivalve que pot arribar a fer 3 cm de longitud, tot i que en general és més petit. De morfologia triangular, umbe agut i amb un patró irregular de bandes blanques i negres en zig-zag, tot i que de vegades també pot ser llisa. La coberta externa (periostrac) és pulida i brillant.

Observacions

Espècie detectada per primera vegada a l'embassament de Riba-Roja i Flix el 2001, a partir d'on va col·lonitzar tota la conca de l'Ebre. A Catalunya, també ha estat detectat a la conca del Segre (on s'han trobat bàsicament larves) i l'any 2011 es va detectar a l'embassament de la Baells (conca del Llobregat).

INVERTEBRATS AQUÀTICS

Distribució

LOCALITATS TOTALS

27

Cargol poma *Pomacea insularum* (D'Orbigny, 1839)

Regió nativa: **Amèrica del Sud**

Vies d'entrada: **Aqüicultura**

Descripció

Mol·lusc gasteròpoda d'aigua dolça, de closca globosa que arriba a fer 15 cm d'altura de color bru-groguenc o verd oliva. Presenta obertures ovals amples. Cos tou i de color fosc. Fa unes postes vistoses de color rosa vermellós brillant.

Observacions

Espècie detectada per primera vegada l'agost de 2009, a les immediacions de l'Aldea (Delta de l'Ebre). S'ha extès ràpidament pel marge esquerre de l'Ebre i sembla ser que podria haver arribat a les vores del marge dret. Els exemplars detectats el 2015 a prop de PalauSator (Baix Empordà) van ser retirats i a les prospeccions posteriors no s'ha tornat a trobar aquesta espècie a aquesta zona.

INVERTEBRATS AQUÀTICS

Cranc de riu americà, cranc roig *Procambarus clarkii* (Girard, 1852)

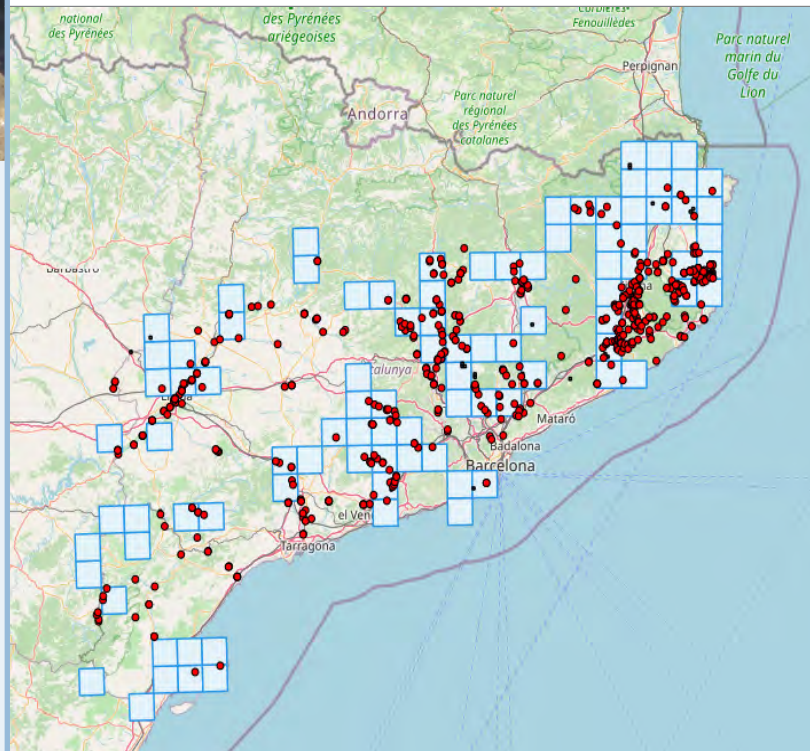
Regió nativa: **Amèrica Central**

Vies d'entrada: **Aqüicultura, repoblacions,
pesca esportiva i aquariofília**

Descripció

Cranc de riu de coloració variable entre vermell intens (la més comuna) a gris blavós. Presenta diverses espines a ambdós cantons de la sutura cervical. El rostre és afilat i concau, de forma triangular i amb una espina cervical petita. Les antenes primàries són llargues. Les pinces són molt espinoses, dentades i acabades en punxa. Pot arribar a fer 10-12 cm de llargada, i pesar uns 50 grams.

Distribució

LOCALITATS TOTALS

724

Observacions

Espècie introduïda a la Península Ibèrica el 1974 per repoblar els rius. Des d'aleshores s'ha estès pràcticament per totes les conques espanyoles. És generalista i pot viure fins i tot en aigües contaminades. A més, és vector de l'afanomicosi, principal causa de desaparició del cranc de riu autòcton. Actualment, està completament establerta al territori català i està en expansió.

INVERTEBRATS TERRESTRES

Mosquit tigre *Aedes (Stegomyia)* *albopictus* (Skuse, 1895)

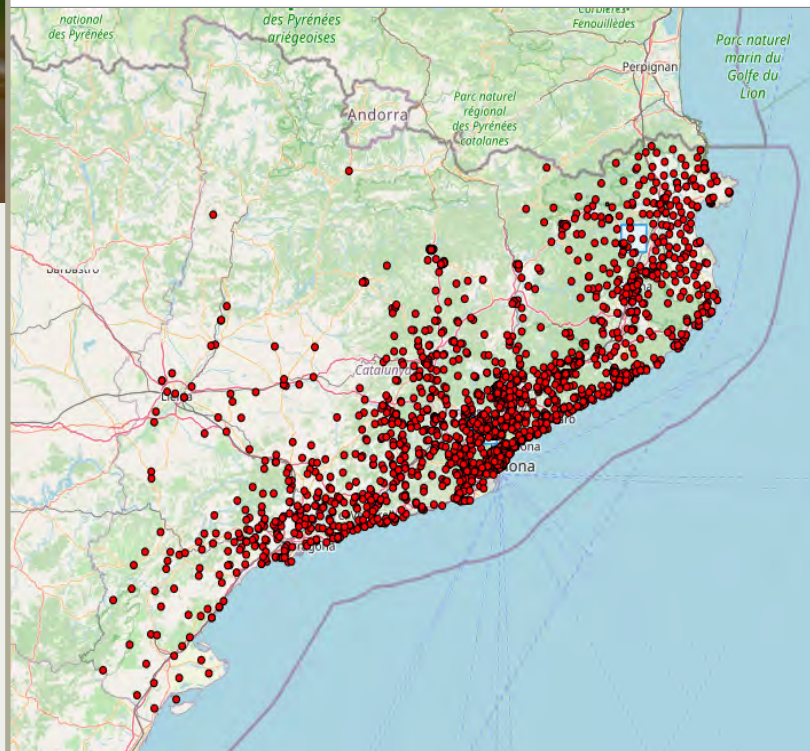
Regió nativa: **Sud-est asiàtic, oest de l'Oceà Pacífic i Oceà Índic**

Vies d'entrada: **Accidental (pneumàtics)**

Descripció

Insectes petits i fràgils, amb el cos delicat i un parell d'ales estretes i tres parells de potes llargues i esveltes amb franges blanques i negres. Els adults també presenten un patró corporal amb bandes blanques i negres tant al tòrax com a l'abdomen. A més, presenten una franja blanca a l'"esquena" distintiva.

Distribució

LOCALITATS TOTALS

2308

Observacions

Espècie nativa del sud-est asiàtic que va ser detectada per primera vegada a Catalunya l'estiu de 2004 a Sant Cugat del Vallès, des d'on es va estendre als municipis circumdants ràpidament i segueix actualment la seva expansió per Catalunya i altres zones de la península Ibèrica. El setembre de 2011 membres del Grup Naturalista Osona (GNO) ja van confirmar l'arribada a Vic d'aquesta espècie.

INVERTEBRATS TERRESTRES

Vespa asiàtica *Vespa velutina* (Lepeletier, 1836)

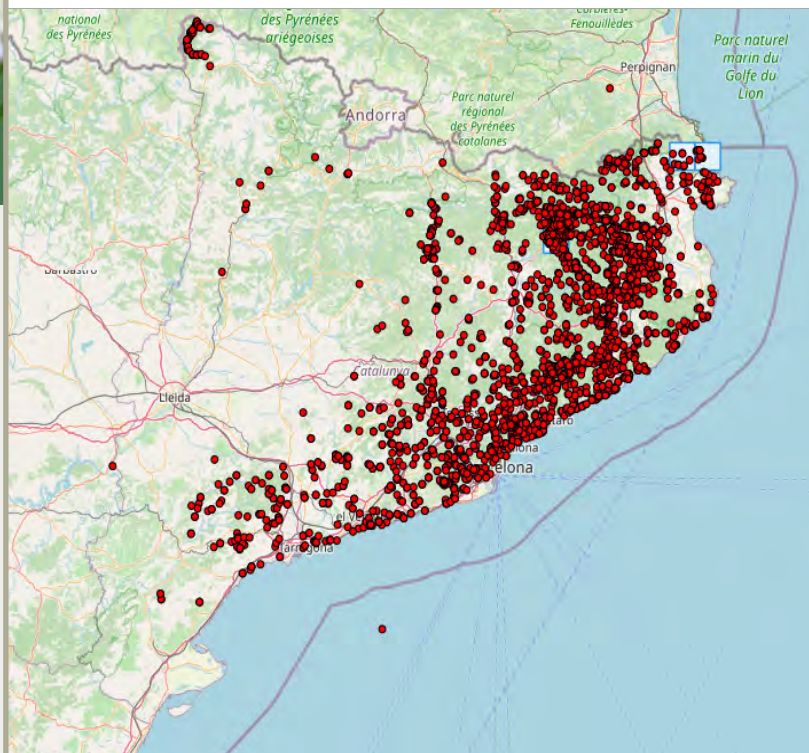
Regió nativa: **Sud-est asiàtic**

Vies d'entrada: **Accidental**

Descripció

Vespa d'uns 20-30 mm de llargada, caracteritzada per presentar el tòrax completament negre i els segments abdominals negres amb un ribet groc. Tant sols el quart segment de l'abdomen és totalment groc o ataronjat. El cap és negre i la cara groga o ataronjada. Les potes són fosques i ataronjades a la part final.

Distribució

LOCALITATS TOTALS

2785

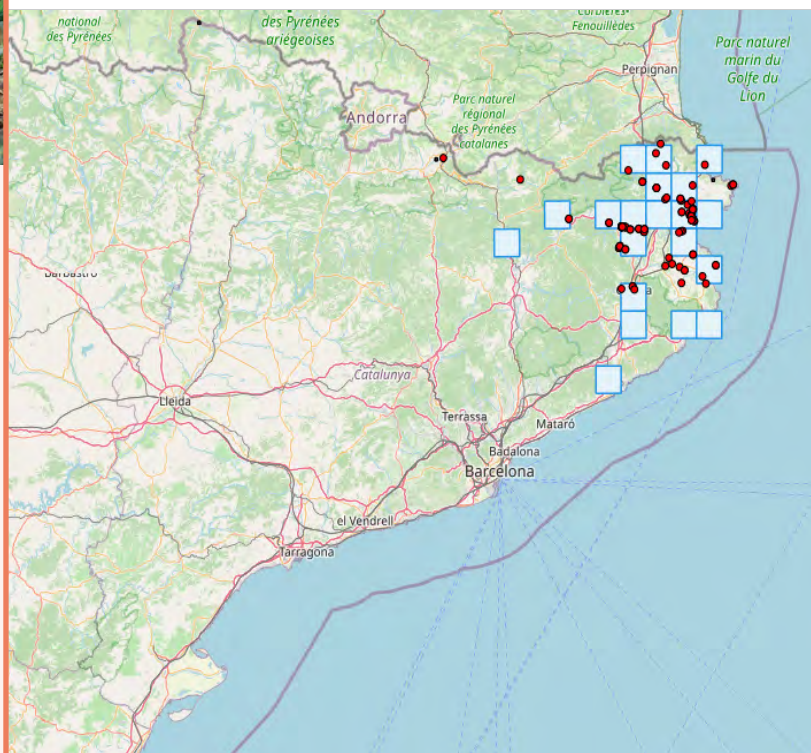
Observacions

Espècie que s'alimenta de l'abella de la mel i que fins ara estava estesa per la meitat sud de França. Els primers exemplars van arribar fa uns cinc anys al port de Marsella, a França, dins d'un contenidor procedent d'Àsia. Des de llavors, s'ha propagat ràpidament pels diferents departaments francesos i també ha estat citada a Itàlia, Bèlgica i Portugal i ha arribat també des de França al País Basc i Galícia. A Catalunya es va detectar per primera vegada el març de 2012 a Vilamaniscler i Colera (Alt Empordà), on no s'ha trobat. El setembre de 2013 es va detectar una població a Sant Privat d'en Bas.

MAMÍFERS

Distribució

LOCALITATS TOTALS

197

Coipú *Myocastor coypus* (Molina, 1782)

Regió nativa: **Amèrica del Sud**

Vies d'entrada: **Granges de pell, entrada natural a través de França**

Descripció

Rosegador d'orelles petites, amb l'extrem del morro i les galtes blanquinoses, amb llargues vibrises blanques i incisius grans ataronjats. Pelatge de color bru i cua llarga i cilíndrica sense pèl.

Observacions

Espècie que està entrant a Catalunya a través de França on es va introduir a través d'exemplars escapats de granges pelleteres i on va acabar establint-se. A Espanya es va començar a detectar a principis dels anys 70. Al mateix moment es van escapar alguns exemplars d'una granja d'Hostalric dedicada a les pells i van prosperar durant algunes temporades, però se'n van caçar alguns exemplars. Cap a l'any 2014 es va confirmar una població reproductora amb la captura d'una femella amb 11 embrions i vàries captures de cries, joves i subadults el 2013 i el 2014.

MAMÍFERS

Visó americana *Neovison vison* (Schreber, 1777)

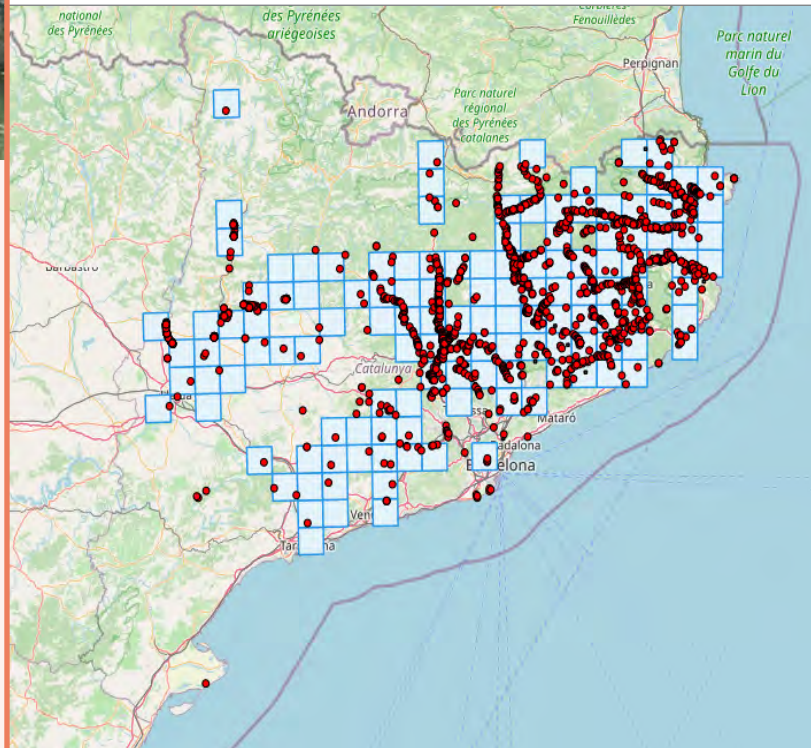
Regió nativa: **Amèrica del Nord**

Vies d'entrada: **Granges de pell**

Descripció

Carnívor de mida petita amb el cap ample, les orelles curtes i el pelatge uniforme de color bru fosc i brillant excepte per la taca blanca que presenten al seu llavi inferior i tons més clars a la part ventral. El cos és allargat i presenten cert dimorfisme sexual, essent els mascles més grans i robustos (34-45 cm de llarg i fins a 1,5 kg) que les femelles (31-38 cm de llarg, 400-800 gr). Les potes són curtes i els peus amples.

Distribució

LOCALITATS TOTALS

2342

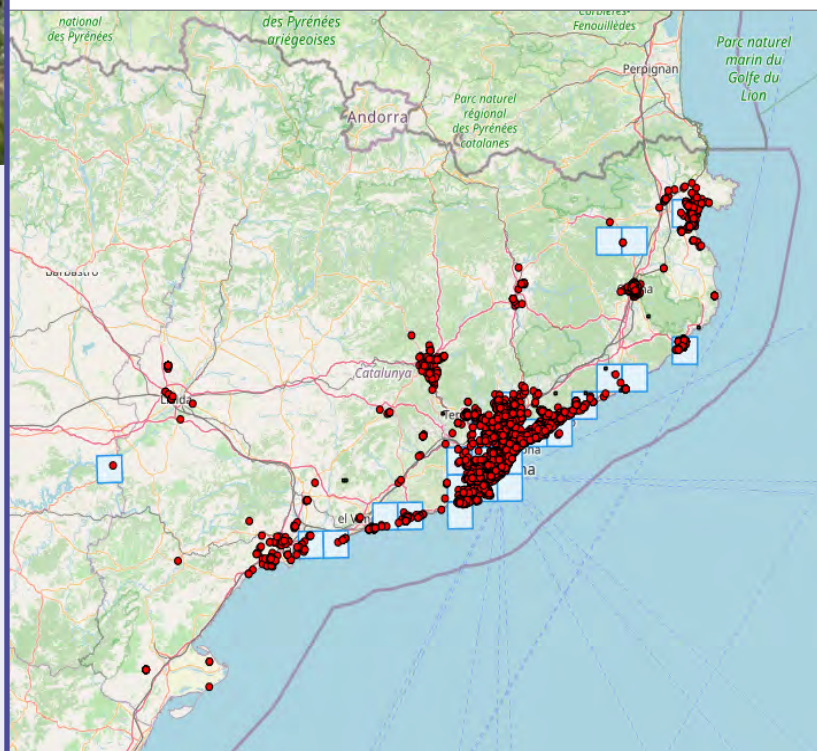
Observacions

Espècie distribuïda per gran part de Catalunya. Es troba majoritàriament a les províncies de Barcelona i Girona, tot i que està en expansió i ja ha començat a colonitzar la província de Lleida i existeix una cita de l'any 2010 a la Conca de Barberà (Tarragona).

OCELLS

Distribució

LOCALITATS TOTALS

44454

Cotorra argentina, cotorreta de pit grisà *Myiopsitta monachus* (Boddaert, 1783)

Regió nativa: **Amèrica del Sud**

Vies d'entrada: **Ocell de gàbia**

Descripció

Cotorra robusta de mida mitjana, d'uns 30 cm de llargada total, uns 53 cm d'embergadura i el pes entre 90 i 120 gr. El color és principalment verd brillant, amb les ales verd-blavoses i la cara, les galtes, la gola i el pit de color gris-blanquinós. A la part de l'abdomen el plomatge verd es converteix en groguenc cap a la part inferior, les potes i per sota de la cua. La cua és llarga i punxeguda. Els ulls són marrons, el bec marró rosat clar i les potes de color gris.

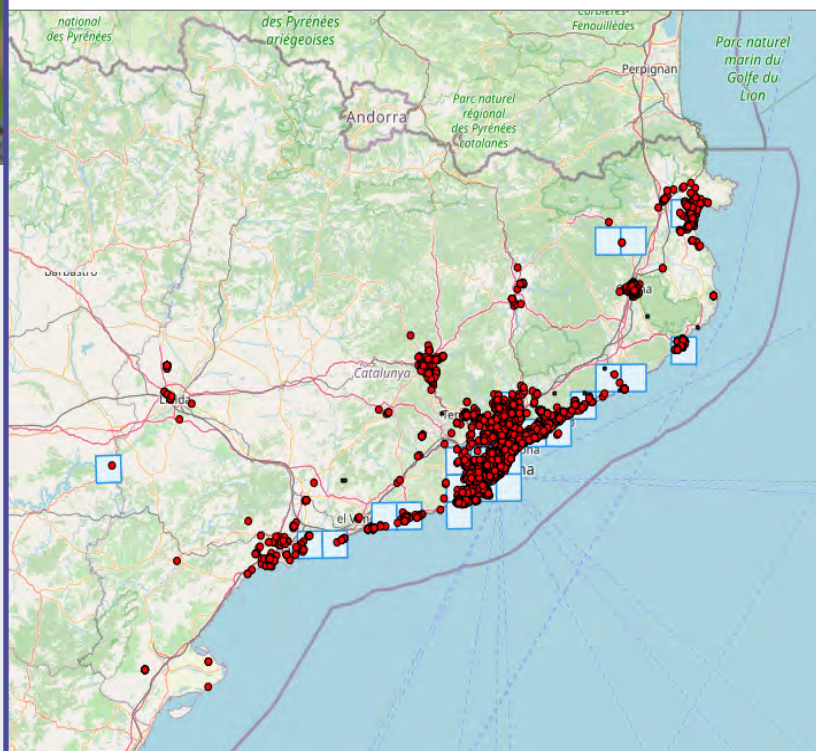
Observacions

Espècie exòtica que ha establert poblacions reproductores, i que actualment es troba en expansió. Es tracta d'una espècie resident nidificant, localment abundant, sobretot en alguns nuclis urbans del litoral la província de Barcelona i recentment també es coneix en algun punt de l'interior. Ha estat introduïda als Estats Units i a diversos països d'Europa.

OCELLS

Distribució

LOCALITATS TOTALS

12919

Cotorra de Kramer *Psittacula krameri* (Scopoli, 1769)

Regió nativa: Àfrica sub-sahariana, Índia, nord-oest del Pakistan, Myanmar i sud-est de la Xina

Vies d'entrada: Ocell de gàbia

Descripció

Cotorra de color verd pàl·lid, amb la cara i les ales d'un verd més intens, la barbata negra i la nuca una mica blavosa. La cua és llarga i afilada, de color verd més fosc amb les plomes centrals blavenques i la punta groga. El bec és curt i ganxut, amb la mandíbula superior de color vermell intens i la inferior de color negra. Els mascles adults presenten un característic collaret rosa o vermellós amb una banda negra, mentre que les femelles tant sols hi tenen una franja ombrejada. Poden arribar a medir fins a 40 cm i pesar uns 140 gr.

Observacions

Espècie exòtica que ha establert poblacions reproductores, i que actualment es troba en expansió i en increment poblacional. Es tracta d'una espècie resident nidificant localitzada a l'àrea metropolitana de Barcelona, al litoral fins al Maresme i a l'interior fins a Manresa, i amb nuclis a la costa de Tarragona i l'Empordà, i de manera més localitzada a Girona o altres punts del territori.

PLANTES

Ailant, vernís del Japó *Ailanthus altissima* (Mill.) Swingle

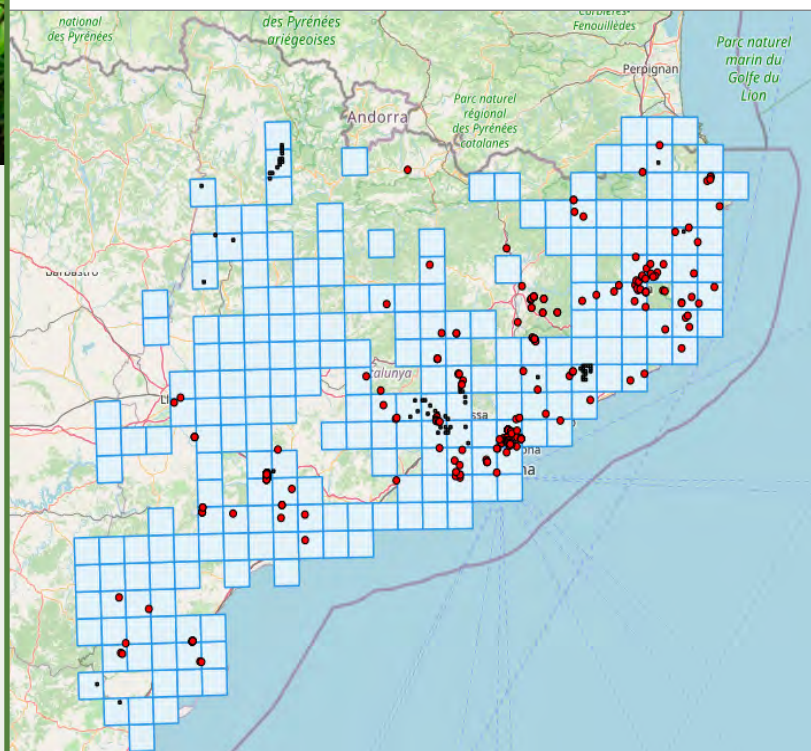
Regió nativa: **Est d'Àsia**

Vies d'entrada: **Jardineria**

Descripció

Arbre caducifoli dioic de fulles compostes imparipinnades amb 11-25 grans folíols ovalats-lanceolats, pubescents o gairebé glabres. Els folíols inferiors presenten una glandula basal que desprèn una olor desagradable. Les flors són petites, actinomorfes, pentàmeres i de color verd o blanc-groguenc disposades en panícules de fins a 30 cm de llarg. El fruit és una sàmara allargada de color verd groguenc a bru ataronjat, de 5 cm de llarg amb una ala membranosa escutada a un dels cantons.

Distribució

LOCALITATS TOTALS

727

Observacions

Espècie plantada com a ornamental i per evitar l'erosió del sòl; sovint naturalitzada fent denses poblacions mitjançant rebrots de rel. Es tracta d'una espècie molt estesa i abundant al nostre territori. La primera citació data del 1880 d'exemplars cultivats, mentre que la primera citació fora de cultiu i, per tant, com a espontània data del 1902.

PLANTES

Alternanthera d'aigua *Alternanthera philoxeroides* (Kunth)

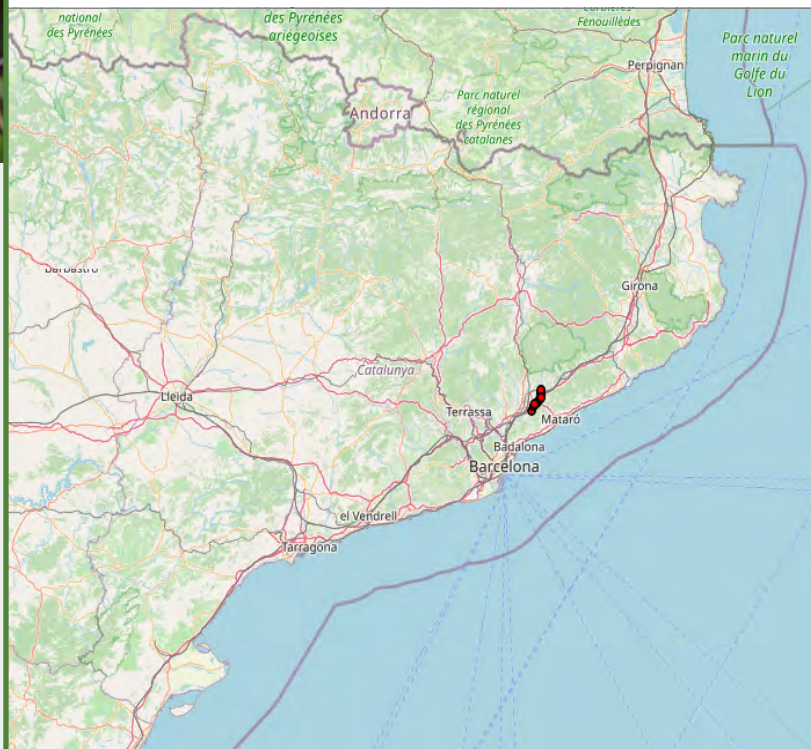
Regió nativa: **Amèrica Central**

Vies d'entrada: **Aquariofília**

Descripció

Planta aquàtica flotant, perenne i carnosa. Pot arribar a fer fins a un metre d'alçada. Presenta tiges llargues i ramificades amb llargs entrenusos buits quan creix dins l'aigua, i s'escurcen quan creix a terra. Les fulles, de color verd fosc brillant, són simples i sèssils, lanceolades i amb marges llisos. Es disposen de manera oposada al llarg de les tiges i fan de 2 a 7 cm de llarg i 1-2 cm d'ample. Fa una inflorescència en glomèrul de flors blanques i pètals de consistència de paper en un peduncle que creix a l'axil·la de les fulles.

Distribució

LOCALITATS TOTALS

97

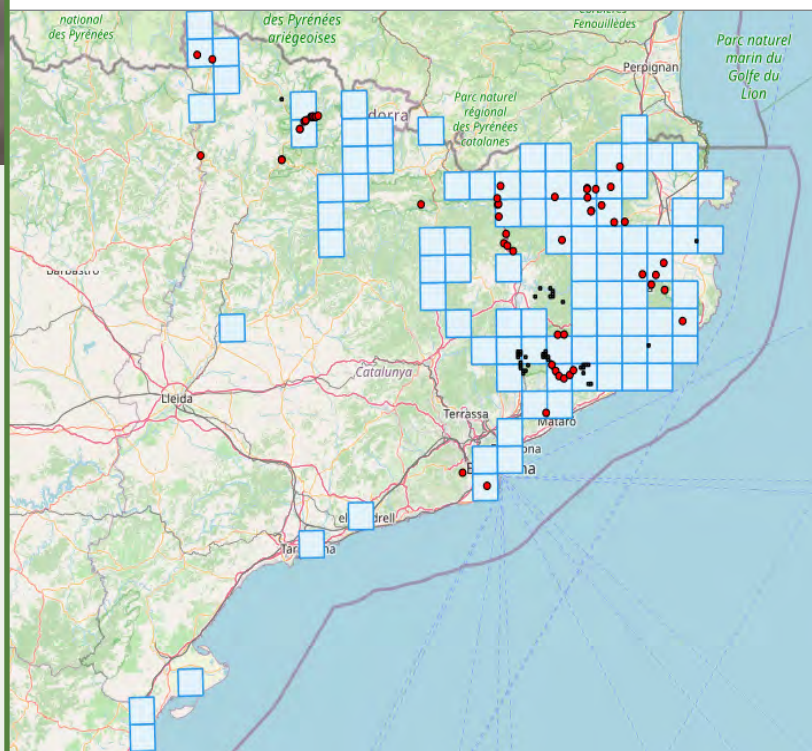
Observacions

Planta flotant emergent, de vegades amb arrels, que envaïx zones aquàtiques i terres adjacents, amb forta capacitat de reproducció asexual. Trobada per primera vegada a Catalunya al riu Mogent (La Roca del Vallès). Espècie originària de la regió del Panamà (Amèrica del Sud), i considerada una de les pitjors espècies aquàtiques invasores al món (CABI, 2017; Global Invasive Species Database, 2017) i a Europa (EU, 2017) (Guardiola, 2017).

PLANTES

Distribució

LOCALITATS TOTALS

200

Budleia *Buddleja davidii* (Franchet)

Regió nativa: **Est d'Àsia**

Vies d'entrada: **Jardineria**

Descripció

Arbust caducifoli o semi-caducifoli, llenyós i molt ramificat que pot arribar als 4 metres d'alçada. Les tiges presenten quatre angles. Les fulles són oposades, ovalades o lanceolades i curtament peciolades, amb estípules ovalades o sub-orbiculars. L'anvers és de color verd fosc i glabre i el revers és grisós i tomentós. Les flors, d'olor agradable, són actinomorfes i disposades en panícules terminals denses i compactes de fins a 35 cm de longitud. El calze és estretament acmpanat amb 4 lòbuls, i la corol·la, de color purpúria-violaci, és formada per 4 pètals fusionats en gran part formant un tup de 5-8 mm de llarg. El fruit és en càpsula allargada, cilíndrica de dues valves, d'uns 5-10mm de longitud.

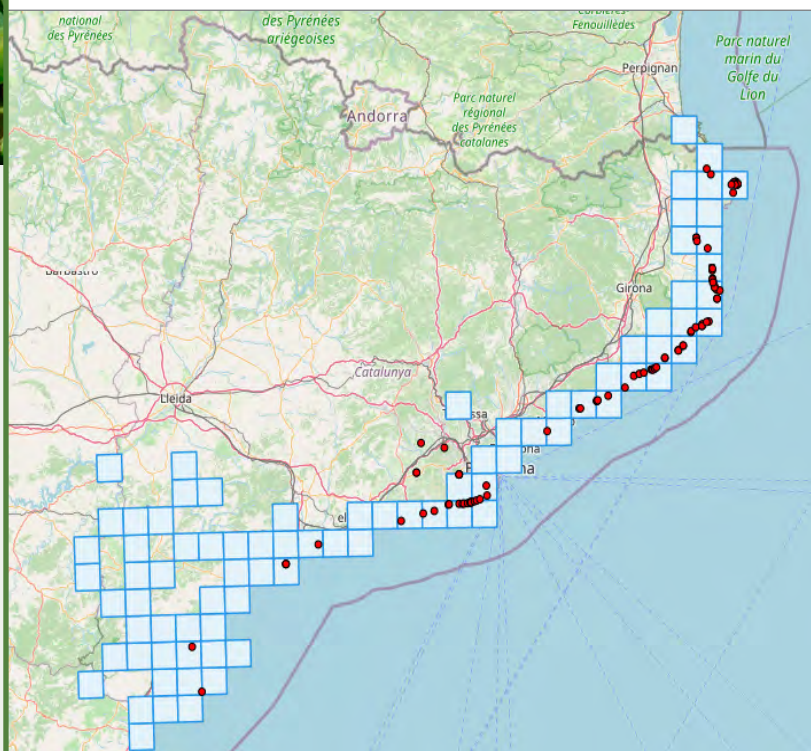
Observacions

Espècie cultivada com a ornamental i naturalitzada a Catalunya, que continua eixamplant la seva àrea de distribució. Creix principalment a les contrades pirinenques i a les àrees fresques i humides de terra baixa. Es fa als llits dels rius, marges pedregosos de camins i de rius, erms humits, etc. Aguanta molt bé el fred. Es tracta d'una espècie invasora sobretot a la Catalunya humida. Els primers en citar aquesta espècies van ser A. & O. Bolòs, l'any 1961 a Santa Pau i Montespir, a la província de Girona.

PLANTES

Distribució

LOCALITATS TOTALS

199

Bàlsam, cabellera de la reina *Carpobrotus edulis* (L.) N.E.Br. in Phillips

Regió nativa: **Sud-Àfrica**

Vies d'entrada: **Jardineria**

Descripció

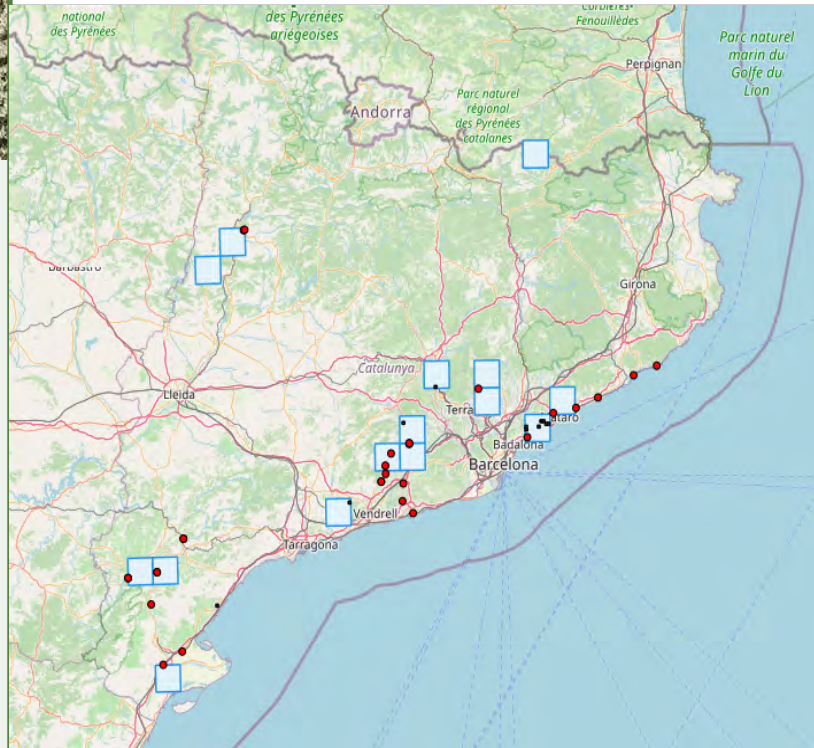
Planta reptant de tiges llargues i molt ramificades, que forma grans esteses. Les fulles, de 4-10 cm de llarg i 1-1.6 d'ample, són suculentas, sèssils i de disposició oposada, de secció triangular i lleugermanet adnates a la base. Són de color verd brillant o lleugermanet glauc, sovint tenyides de color vermellós als marges. Les flors són vistoses de color groc, rosa o porpra de 4 a 9 cm de diàmetre. Els pètals són linears o lanceolats, disposats en 3-4 verticils. Presenten nombrosos estams de color groc. El fruit és una drupa carnosa, subglobosa i groguenca.

Observacions

Espècie molt cultivada com a fixadora de talusos i sorres litorals, i naturalitzada sobretot al litoral. S'hibrida fàcilment amb *C. acinaciformis*

PLANTES

Distribució

LOCALITATS TOTALS

57

Cylindropuntia pallida (Rose) F.M. Knuth

Regió nativa: **Mèxic**

Vies d'entrada: **Jardineria**

Descripció

Arbust cactaci, suculent i robust, de vegades molt ramificat ja des de la base. Presenta fragments cilíndrics provistos de costelles longitudinals prominents que actuen com a propàguls de reproducció vegetativa. Tenen unes espines fortes. Les flors són rosades, ceroses i en forma de copa. Els fruits són cilíndrics i carnosos, semblants a la figa de moro.

Observacions

A Catalunya, les primeres dades d'aquesta espècie són del 2010, tot i que la dimensió d'algunes poblacions permet suposar que la colonització es va iniciar abans, durant el període 1990-2000. Durant els primers anys va ser confosa amb *Cylindropuntia tunicata*, una espècie molt semblant però de flors grogues. Al Mediterrani occidental s'ha implantat especialment al País Valencià. Localment es comporta com a invasora i pot generar problemes degut a la seva ràpida expansió, a la capacitat de transformació dels ecosistemes nadius i a l'amenaça per a la seguretat de les persones a causa de les seves perilloses espines

PLANTES

Distribució

LOCALITATS TOTALS

173

Julivert gegant, Belleraca gegant, Pampa del Caucas *Heracleum mantegazzianum* (Sommier & Levier)

Regió nativa: **Oest del Caucas, Azerbadjan i sud de Rússia**

Vies d'entrada: **Jardineria**

Descripció

Planta herbàcia perenne de gran tamany, pot fer de 2 a 6 m d'alçada. Té una arrel principal gruixuda de color groc. Les fulles són alternes, profundament dividides i dentades irregularment. Abans de florir presenta una roseta de fulles alternes que poden arribar a fer 3 m de llarg i 1,7 m d'ample. Les fulles superiors van disminuint en mida. La tija florífera pot arribar a fer 5 m d'alçada i 10 cm de diàmetre, buida per dins i estriada, amb taques vermelloses-purpúria i setes que alliberen una substància tòxica en tocar-les. Fa una umbel·la principal gran amb flors disposades en pedicels de 10-12 mm de llarg. Són flors blanques o rosades amb pètals de fins a 12 mm de llarg. Fa nombrosos fruits el·líptics o aplanats de 6-18 mm de llarg per 4-10 mm d'ample.

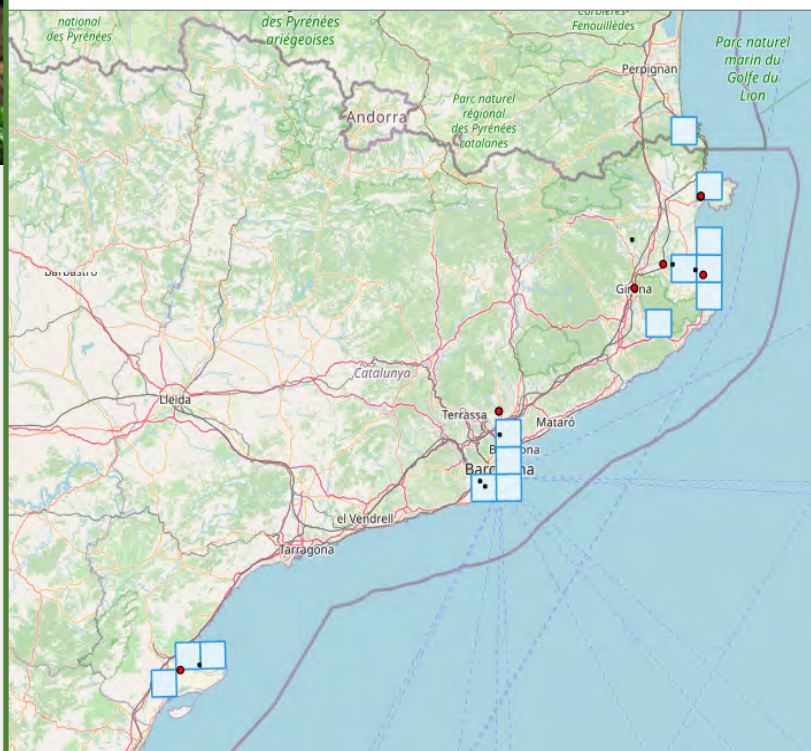
Observacions

Espècie nativa del Caucas occidental que ja s'havia establert a l'Alta Cerdanya fa més d'una dècada. Aquest establiment va passar inadvertit per a molts botànics, de manera que l'espècie no es va incorporar com a part de la flora catalana. Recentment, s'ha detectat a la ribera del Segre a la Baixa Cerdanya en dos nuclis molt petits, el que indica que la colonització és en una fase incipient. És una de les espècies de flora invasora que ha provocat més preocupació a l'Europa mitjana i septentrional, a causa de la seva expansió ràpida, de la capacitat que té de modificar els hàbitats i també de les dermatitis que pot provocar per contacte.

PLANTES

Distribució

LOCALITATS TOTALS

31

Ludwígia

Ludwigia peploides subsp.
montevidensis
(Spreng.) P.H. Raven

Regió nativa: **Zones tropicals d'Amèrica**

Vies d'entrada: **Jardineria**

Descripció

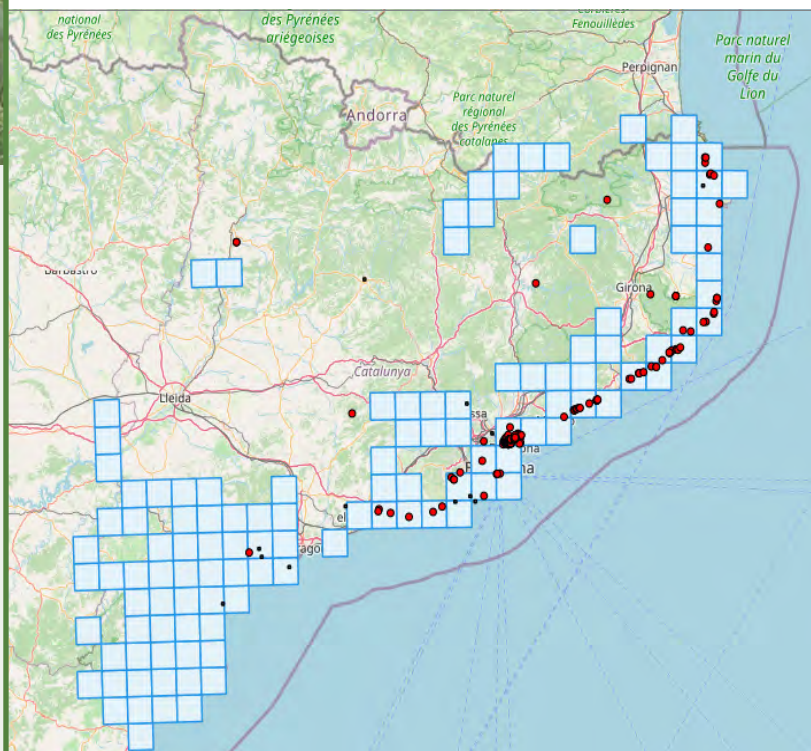
Planta aquàtica i herbàcia, flotant o arrelada als nusos. Presenta pneumatòfors a les parts submergides. Les fulles són alternes, peciolades, generalment obovades o ovato-lanceolades, de 1 a 10 cm de llarg i 4 a 30 mm d'ample i amb la base atenuada. Les tiges floríferes són ascendents i presenten flors solitàries a les axil·les superiors de les fulles, amb bracteoles triangulars. Els pètals són de 10-20 mm de llarg de color groc, una mica més foscos a la base. El fruit és en càpsula, de 10-30 mm de llarg i 2-4 mm de diàmetre, amb 10 nervis.

Observacions

Espècie probablement confosa fins ara per *L. grandiflora*. Ha estat citada a diverses localitats del riu Llobregat: l'Hospitalet de Llobregat, Sant Boi de Llobregat i el Prat de Llobregat on sembla que està totalment naturalitzada. Sembla ser que una antiga cita de La Selva de Mar correspon també a aquesta espècie, tot i que va ser confosa fins ara amb *L. grandiflora*.

PLANTES

Distribució

LOCALITATS TOTALS

406

Figuera de moro, figuera de pala, figuerassa, nopal, palera, figa d'índia
Opuntia ficus-indica
(L.) Mill.

Regió nativa: **Zones tropicals d'Amèrica**

Vies d'entrada: **Jardineria i agricultura**

Descripció

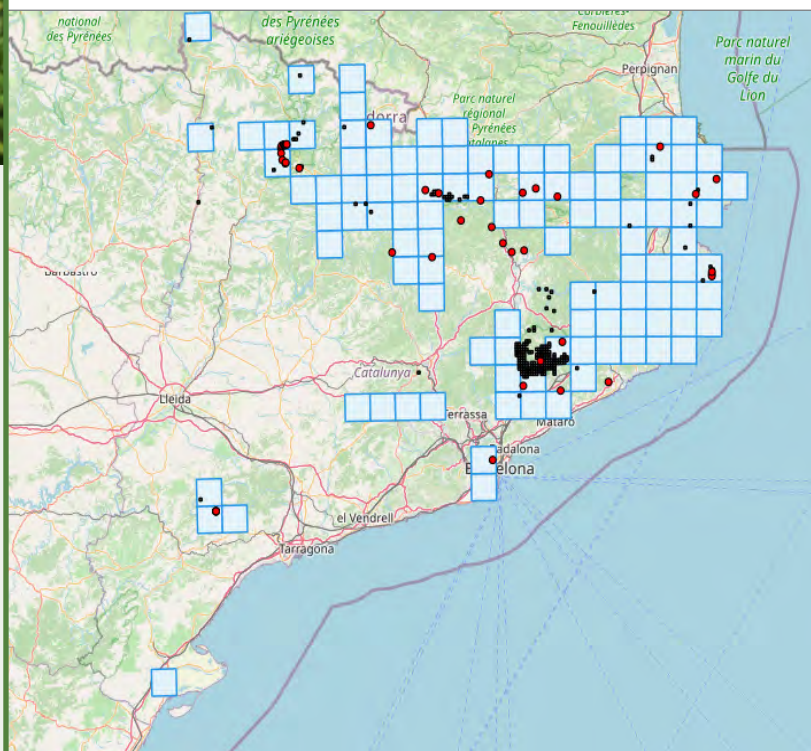
Cactus arbustiu, de tiges carneses, molt ramificat a base de fragments o cladodis de forma el·líptica i aplanada, d'uns 20-50 cm de llarg i 10-30 cm d'ample. Presenten espines llargues i rígides, que surten d'unes petites àrees circulars d'on també surten altres espines molt petites, primes i corbades. Les flors són entre vermell i taronja, grosses i molt vistoses. Els fruits són les figues de moro, ovoides i carneses.

Observacions

Espècie plantada i naturalitzada, sobretot a ambients ruderals àrids del litoral. Abunda a tota la zona costanera i penetra cap a l'interior per les valls de l'Ebre i del Llobregat. En el s. XVIII, segons Quer, ja era comú a les costes de Catalunya. *O. maxima* Miller i *O. ficus-barbarica* A. Berger són sinònims d'aquesta espècie. Segons Bolòs et al. (1990-2005) el nom correcte és: *O. maxima* Miller

PLANTES

Distribució

LOCALITATS TOTALS

649

Senecio inaequidens (DC.)

Regió nativa: **Sud-Àfrica**

Vies d'entrada: **Accidental amb el comerç de llana**

Descripció

Planta herbàcia, lleugermanet llenyosa a la base, que arriba a fer 1 m d'alçada. Les tiges són erectes, generalment glabres, estriades i sovint ramificades a la base. En general tenen poques fulles, i són linears o sub-linears de 3-8 cm de llarg i 0,1-0,3 cm d'ample amb el marge enter o dentat irregularment. Es disposen de manera alterna, i són de color verd brillant. Fa uns capítols de color groc d'uns 10-15 cm de diàmetre amb flors ligulades a la perifèria i flors tubuloses a l'interior. Aquests capítols es disposen en corimbos. Els fruits són aquenis subcilíndrics de 2-2,5 mm de llarg, de color marró fosc, pubescents i amb 9-110 costelles, amb vil·là de nombroses cetes que fan fins a 7 mm de llarg.

Observacions

Espècie d'origen sud-africà que s'ha estès per bona part de la meitat nord de Catalunya i és molt més rar a la meitat sud. Va ser citada per primera vegada a Catalunya per Casasayas el 1989 a la Jonquera (Alt Empordà). Actualment es troba en expansió.

PLANTES

Solanum sisymbriifolium (Lam.)

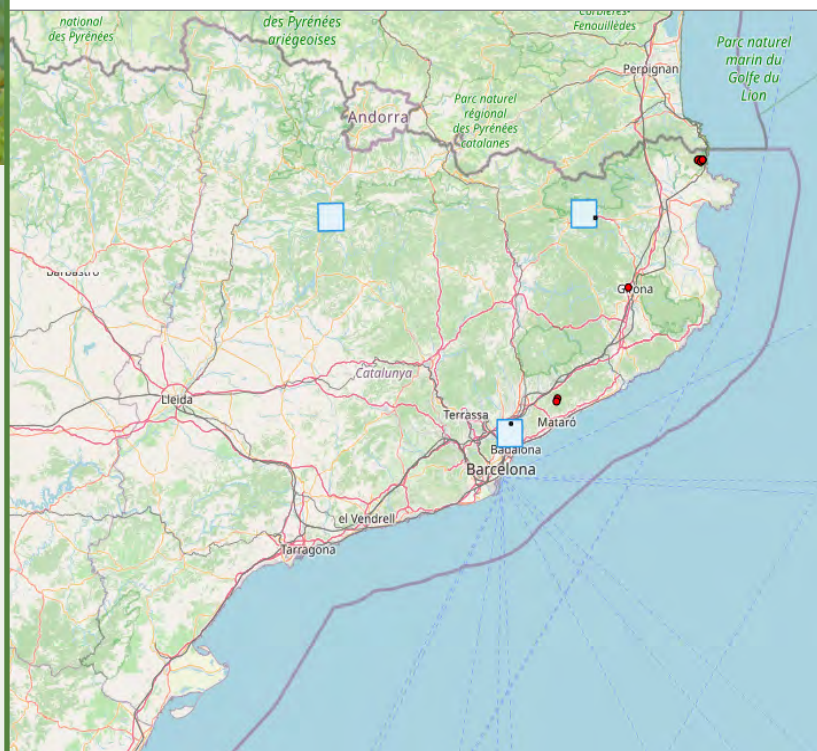
Regió nativa: **Amèrica del Sud**

Vies d'entrada: **Accidental**

Descripció

Espècie herbàcia perenne que pot arribar a fer fins a 1 m d'alçada. Presenta nombroses espines punxegudes, de color marró clar, que recobreixen la tija i les fulles. Les fulles són alternes i pecioaldes, de forma ovada però profundament pinnatisectes amb els lòbuls dentats de manera irregular. Les flors presenten uns pètals blancs i vistosos estams de color groc. El fruit és una baia carnosa arrodonida i de color taronja-vermellós.

Distribució

LOCALITATS TOTALS

21

Observacions

Espècie de la que només es tenia citada en un plec a l'Herbari de Girona del 2005 d'Argelaguer, però que recentment ha estat detectada en diferents indrets de Catalunya i es creu que podria estar en fase d'expansió.

PLANTES

Atzavara, donarda, pita, pitalassa, pitera *Agave americana* (L.)

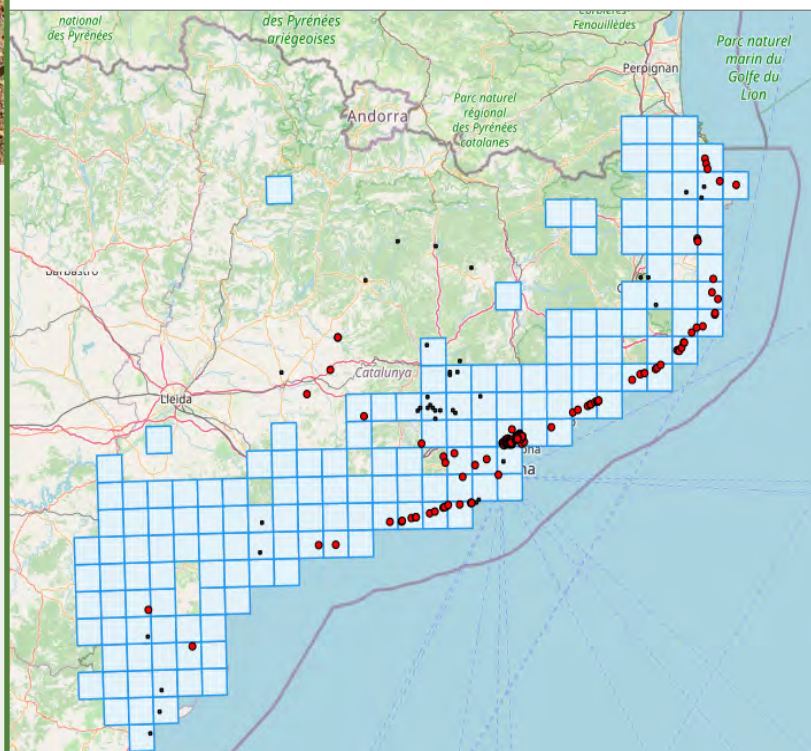
Regió nativa: **Mèxic**

Vies d'entrada: **Jardineria i agricultura**

Descripció

Planta perenne robusta i rizomatosa. Les fulles, que poden arribar a medir 2 m de llarg i 25 cm d'ample formen grans rosetes basals. Són carneses, robustes i en forma de llaça, amb espines de gairebé 2 cm al marge i àpex agut. Són de color verd-blavós o gris-blavós. Les flors són grans (de 6-10 cm), de color groc pàlid i apareixen en una panícula a l'extrem de tiges floríferes de 5-8 m d'alçada, a partir dels 10 anys d'edat de la planta. El fruit és una càpsula allargada i amb tres compartiments, de color verd que canvia a marró fosc en madurar.

Distribució

LOCALITATS TOTALS

415

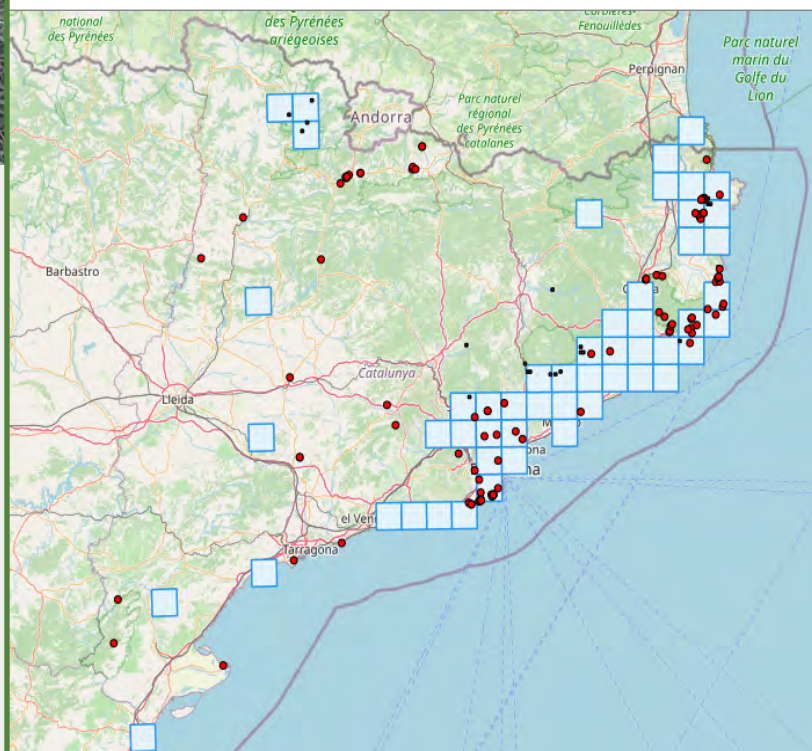
Observacions

Espècie introduïda al Vell Món pels colonitzadors al segle XVI. A Catalunya és abundant a terra baixa, a les comarques litorals i meridionals.

PLANTES

Distribució

LOCALITATS TOTALS

196

**Cortadèria, gineri,
herba de la Pampa,
planta de les plomes**
Cortaderia selloana
(Ascherson & Graebner)

Regió nativa: **Amèrica del Sud**

Vies d'entrada: **Jardineria**

Descripció

Planta herbàcia perenne, graminoide. Forma unes tofes robustes, a partir de tiges erectes i fortes que fan fins a 4 m d'alçada amb les fulles que es disposen als dos terços basals d'aquestes tiges. Les fulles són llargues, de 1 a 3 m de longitud i primes, acintades, de color verd glauc. Són coriàcies i tenen l'apex molt afinat i el marge serrat. Les flors es disposen en grans panícules plumoses de color blanc argentat.

Observacions

Espècie cultivada com a ornamental i sovint naturalitzada. Actualment, es troba àmpliament distribuïda sobretot a les maresmes litorals i llits de rius.

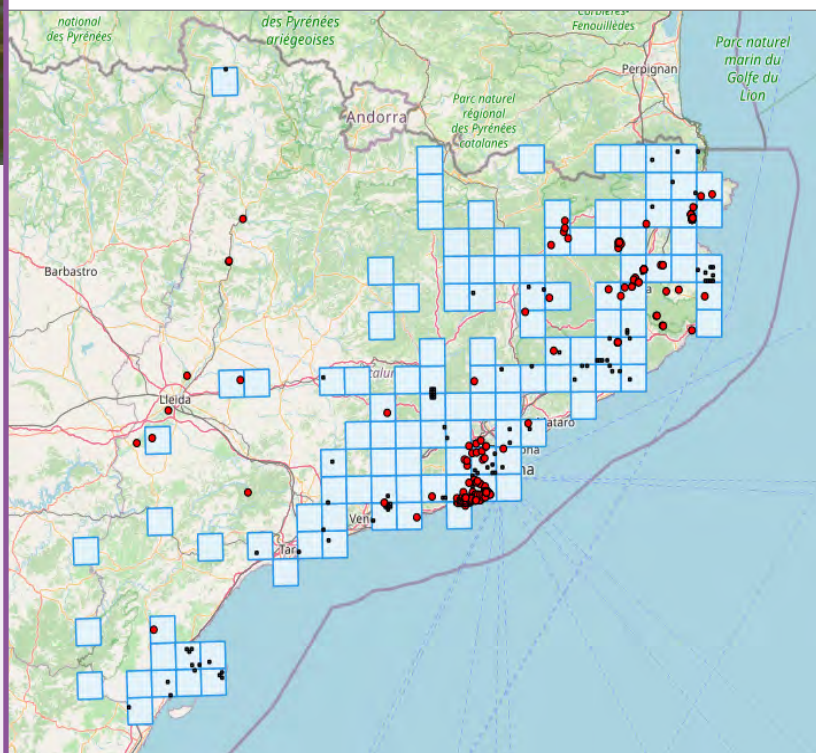
RÈPTILS

Distribució

Tortuga d'orelles vermelles, tortuga de Florida *Trachemys scripta elegans* (Wied-Neuwied, 1839)

Regió nativa: **Amèrica del Nord**

Vies d'entrada: **Aquariofília**

LOCALITATS TOTALS

591

Descripció

Tortuga de mida mitjana, amb una franja vermella destacable als costats del cap que s'estén des de l'ull fins a la part superior del timpà i franges grogues que van des de l'ull fins al mentó del coll. La pell tant del cap com del cos va des del verd oliva al marró, amb diverses línies grogues. La closca és verdosa amb taques i dibuixos grocs en els individus juvenils i en els adults pren un color verd fosc amb línies grogues o brunes. A l'escata pleural de la part ventral presenta una banda transversal groga i als escuts anteriors de la part ventral unes taques negres.

Observacions

Espècie àmpliament distribuïda i molt ben establerta en certs indrets, com ara el pantà de Foix o el delta del Llobregat. Actualment es troba en expansió. La seva importació està prohibida des del 1997 per la Unió Europea.

RÈPTILS

Tortuga d'orelles grogues

Trachemys scripta scripta
(Schoepff, 1792)

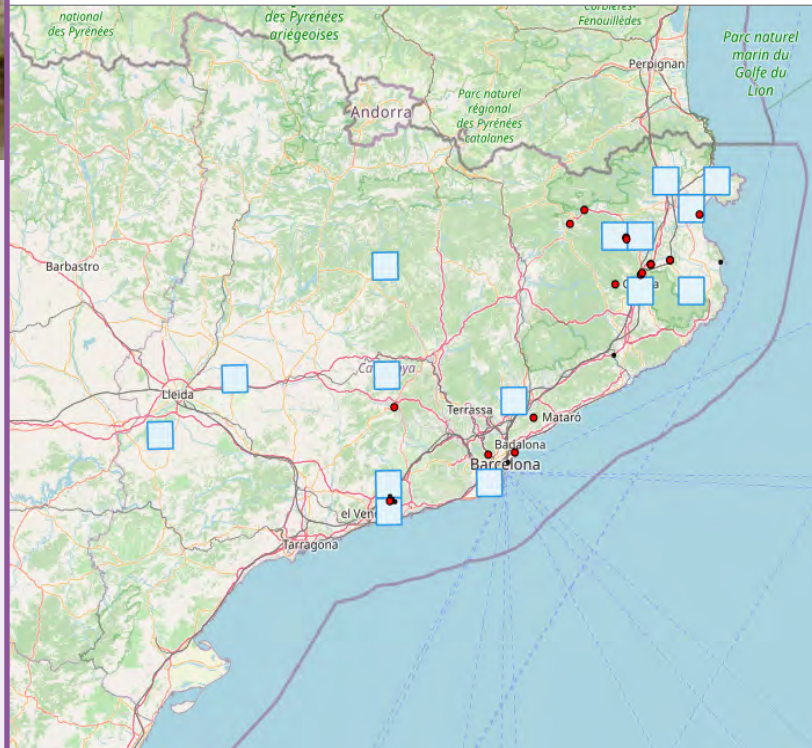
Regió nativa: **Amèrica del Nord**

Vies d'entrada: **Aquariofília**

Descripció

Tortuga de mida mitjana, amb una taca groga destacable que recorre les galtes per darrere els ulls i, sovint, arriba fins al coll. La pell tant del cap com del cos va des del verd oliva al marró, amb diverses línies grogues. La closca és verda amb taques i dibuixos grocs en els individus juvenils i en els adults pren un color verd fosc amb línies grogues o brunes. A l'escata pleural de la part ventral presenta una banda transversal groga i als escuts anteriors de la part ventral unes taques negres.

Distribució

LOCALITATS TOTALS

43

Observacions

Espècie que es troba en expansió de la que s'han trobat diversos exemplars a l'embassament del Foix, al pantà de Vallvidrera, al sector del Ter Vell i a l'Estany de Banyoles, entre d'altres. És probable que en un futur el nombre de citacions d'aquesta espècie augmenti ja que després de la prohibició de la importació de *Trachemys scripta scripta* aquesta espècie ha estat importada amb relativa freqüència.